

ADVENTNÍ VĚNEC

K adventu neodmyslitelně patří věnec, a tady je jeho historie... Na počátku bylo kolo...

Zvyk používání adventního věnce je starý přibližně 150 let. První adventní věnec měl podobu dřevěného kola od vozu. Jeho dějiny nás vedou do nejnižších sociálních vrstev obyvatel Hamburku minulého století, přesněji do - Záchraného ústavu pro opuštěné děti. Byla to slámou pokrytá ratejna, chatrč na zapadlém okraji města. Zde pracoval tehdy **Johann Hinrich Wichern**, mladý pedagog a později zakladatel "Vnitřní misie", který v Göttingenu a v Berlíně studoval teologii.

V roce 1839 poprvé pověsil tento kněz před vánoce od stropu dřevěný kruh se svícemi. Celkem po obvodu kruhu bylo 23 svící, 4 velké - bílé a 19 malých - červených, na každý den do Štědrého dne. Denně během krátké pobožnosti, nejprve v polední přestávce a později za svítání, byla zapálena jedna svíce. V roce 1851 byla poprvé vyzdobena celá jídelna tohoto útulku jedlovými větvičkami, stejně tak byl zdoben i věnec. Tento předvánoční zvyk se šířil velmi rychle. Poprvé měli adventní věnec v kostele v Cáchách, měl však pouze čtyři svíce. Později se adventní věnec objevil v protestantském prostředí na severu země, potom v sousedních zemích. V našem století se objevuje tento zvyk v jižní - katolické části Německa. Pomocí emigrantů se dostal adventní věnec až do Severní a Jižní Ameriky.

Kruhová podoba věnce symbolizuje ustavičnou cestu slunce a zároveň i věčnost. Krátké dny v prosinci před "drsnými" nocemi jsou nejtmaějšími v roce. Je to čas bludiček, skřítků a bílých paní jejichž návštěva, jak se věřilo, zaručila velkou úrodu pro příští rok. Věnce, které byly v oknech obydlí a dvorců, měli ukázat na cestu těmto bytostem. A od těchto světél až k adventnímu věnci, který ohlašuje blízké narození Krista, je už jen krátká cesta. Adventní věnec, jak se domníváme, je nejspíš opakování jednoho starého zimního zvyku. Tento zvyk se vrací tak, jako mnoho jiných, zpět ke kouzlu kruhu a stojí jako symbol pro přírodní sílu. Zelené větve byly v předkřesťanské době přinášeny do domů a chatrčí. Vonící větve jedlí, jak se věřilo, sloužili přátelským lesním duchům jako útočiště a věnce ze slámy měly přinášet požehnání, odrážet zlé duchy. Proto se také obvazovaly zlatými stuhami, znamení slunce.

Tradiční barva adventního věnce je však červená a zelená. Červená upomíná na krev Kristovu prolitou za spásu světa, obě barvy pak symbolizují život. Jako ozdoba se používají také jablíčka, od času ráje jsou plody života - kulaté jako věnec sám a dobré jako Boží přízeň.

Současná **floristika** se od tradičních symbolů více či méně odchyluje. Používají se jiné přízdoby, jiné barvy, podstata však zůstává - **čtyři svíčky** na věnci jsou symbolem čtyř týdnů, které do nejkrásnějších svátků v roce ještě zbývají.

Barvami nynějšího adventu jsou fialová, zelená, růžová a červená.

- Fialová je církevní adventní barva, již se zdobí kostely o adventu a svíčky na věnci mají být také fialové, pouze u třetí zapalované svíce za třetí adventní neděli je výjimka. Může být růžová.
- Červená je barva krve Krista, kterou prolil za spásu světa. Červená jablka jako ozdoba jsou od času ráje plody života, kulaté jako věnec sám a dobré jako Boží přízeň. Dále se používají červené stuhy - barva Ducha svatého a krve (Působením Ducha Svatého se stal Bůh v Ježíši z Nazareta člověkem, přijal naši "krev", aby nás jí posvětil a zachránil).
- Zelená - barva života a zrodu - koloběh přírody
- Zelená a červená dohromady jsou symbolem života

Na Štědrý den ale věnec už většinou na stůl nepatří, advent skončil. Mění se za vánoční svícen, který většinou obsahuje svíci jen jednu. Je stejně tak v základu z jehličnatých větviček, které jsou ozdobené a uprostřed je jediná svíce - původně má být bílá (barva čistoty a zrodu)